

Copyright 2012 by marthayeerstories.

ALL RIGHTS RESERVED.

No part of this story may be copied or reproduce in books, pamphlets, outlines or notes, whether printed, mimeographed, typewritten, photocopied, or in any other form without the written permission of the author unless, otherwise except where printed by law.

This copy is not edited so please bear with the wrong grammars and spellings that you may about to read.

This is a fictional story. All of the characters and scenes are produced by the author's imagination. Any resemblance to real persons, living, or dead, events, places and/or other stories is entirely coincidental and not intended by the author.

Daughters of the Light

Prologue:

KRIIIIIIIING

KRIIIIIIIING

"Okay class be sure to finish your homework this evening okay?" said our teacher.

"Yes ma'am." We all said in chorus.

"Then you are now dismissed." Said the teacher.

"Goodbye and thank you ma'am." We all said in chorus again and with that ay umalis na siya. Kami naman na mga students ay busy sa pagliligpit ng aming mga gamit.

By the way ako pala si Dona Marie Smith 2nd yr. high school ng Southern Hill Academy at ngayon ay papaalis na ako sa room namin pupuntahan ko pa kasi sila Ivory at Ametyst sa kanilang room yayayain ko kasi sila mag-shopping wala kasi ngayon si Mikayle maysakit kasi siya, kaya kung sa kanitong panahon na wala siya silang dalawa ang niyaya kung mag-shopping. Sila Ametyst at Ivory pala ay 4th yr. at 3rd yr. h.s. napala nakilala ko sila nung mga elementary pa kami at ayun naging mag-bff kami. Sa ngayon ay siguradong busy na sila dahil sa ang isa ay graduating na at ang isa naman ay naassign sa pagplano ng mga events, siguro sa susunod na taon kami naman ni Mikayle ang magiging busy.

Habang papasok n asana ako sa room nila Ivory at Ametyst ay lumabas naman sila, pupunta ata sila sa library. Kaya binate ko sila.

“Hello Ivory at Ametyst.” Sabi ko.

“Oh, ikaw pala Dona, anong kailangan mo?” sabi ni Ivory.

“Siguro yayayain mo kaming mag-shopping noh.” Sabi naman ni Ametyst with a smirk on her.

“Ah... oo eh kung pwede, wala kasi ngayon si Mikayle, wala akong kasamang mag-shopping.” Sabi ko naman na parang nahihiya. Nako naman bakit ba ako nahihiya sa kanila friends naman kami diba?

“Oh bat ka nahihiya?” tanong ni Ivory.

“Kasi....ah...eh.....iwan ko hindi ko alam eh.” Sabi ko naman eh sa hindi ko alam eh wag nyo na nga akong tanungin.

“Baka na eensecure sa atin.” Sabi naman ni Ametyst.

“H...hin...di ah kaibigan ko kayo kaya bakit ako maeensecure.” Sabi ko naman.

“Sabi mo yan ah.” Sabi naman ni Ivory na parang natatawa.

“So sasama ba kayo o hindi?” tanong ko naman.

“Eto naman oh wag masyadong hot...tika ikaw Ametyst sasama ka ba?” sabi ni Ivory.

“Depende kung sasama ka.” Sabi naman ni Ametyst.

“Oo sige sasama kami, pero libre mo ha.” Sabi naman ni Ivory

“Bat ako manlilibre sa inyo?” tanong ko. Wala kasi akong budget baka mag-kulang pera ko.

“Eh ikaw ang nagyaya kaya ikaw ang manlibre ng pagkain naman.” Sabi naman ni Ivory

“Pagkain lang ba ang elilibre ko sa inyo?” tanong ko para maka-sigurado.

“Ay hindi pati din yung bibilhin namin.” Sarcastic na sabi ni Ametyst

“Eto naman oh parang nag-tatanong lang.” sabi ko naman. Phew na ligtas ako dun ah.

“So tara na?” sabi naman ni Ivory

Ito ang araw kung saan napakasaya pa namin na walang iniaalala sa mundo ngunit ang hindi namin alam ito pala ay magbabago na parang isang hangin.

Chapter 1:

Nakasakay kami ngayon sa jeepney papunta sa F.W. Mall ito kasi ang pinaka malapit na mall sa school namin mga 10 min. pag sumakay ka ng jeep at 15 min. pagnaglakad ka.

After 10 min.

Nakarating din kami sa mall, itong mall nato ay ang pinakamalaking mall sa buong mundo pagmamay-ari ito ni Ignacio Lee siya yung pinakamayamang tao sa buong mundo. Inggit nga ako sa kanya eh laki ng mall niya kahit anong oras pwede siyang mag-shopping. Kung ako lang may-ari nito lahat ng paninda sa loob ng mall nato bibilhin ko, kaso hindi eh, kaya inggit ako sa kanya. Sorry ha mukha na ba akong obsessed sa pag-shopping.

“Oo, shopaholic ka!” sabay na sabi nila Ametyst at Ivory. Nabigla ako nun nasabi ko pala sa kanila ng malakas yung iniisip ko.

“Tara na nga sa loob.” Sabi ko para matakpan yung hiya ko. Grabeh ha para akong nag-blush ng kunti dun nakakahiya kaya. Atsaka sabihin ba naman nilang shopaholic ako for their information hindi ako shopaholic obsessed lang ako obsessed lang sa mga paninda yun lang period.

Nagliwaliw kami sa mall for about 15 min. ayun tingin tingin lang kami sa mga paninda. Ito kasing dalawa kong kasama napakakuripot sabihin ba namang panggit lahat ng paninda sa mall ang sasama nila.

After ng mga 30 min. ng window shopping ay pumunta muna kami sa isang fastfood chain at kumain, so far ay wala pa kaming nabibili.

“Haay nako kapagod talaga mag-shopping pag kayong dalawa ang kasama ko wala akong mabili parang nag-aaksaya lang ako ng oras.” Sabi habang iniinom ko ang soft drink ko.

“Tch, bakit naman kasi kami yung niyaya mo?” sabat naman ni Ametyst.

“Eh kasi po kayo lang yung mga bff ko sa school, oh ano masaya kana?” inis na sabi ko.

“Hoy tama na magpahinga na muna tayo mamaya na yang away ok, pag nakauwi na tayo dun nyo na ituloy yang discussion ninyo.” Pagpigil naman ni Ivory sa amin. Alam niya kasi na kapag kanito na sitwasyon ay mapupunta talaga to sa awayan naming dalawa ni Ametyst para kasi kaming mga aso’t pusa eh.

“Mabuti pa umalis na lang tayo total wala naman tayong mapapala ditto.” Sabi ni Ametyst.

“Oo nga, atsaka malapit nang gumabi baka hanapin pa ako sa amin.” Tugon naman ni Ivory

“Sige na nga teka lang ha tapusin muna natin yung kinakain natin sayang naman yung pagkain.” Sabi ko naman.

Habang kumakain kami may narinig kaming mga putok nang baril at yung mga tao sa mall biglang nagsitakbuhan kami naman ay bigla ring nataranta.

“Girls tara tumakbo na din tayo!” sikaw ko naman

“Ano kayang nangyayari?” sabi naman ni Ivory

“Wag na nating intindihin yan ang importante makalabas tayo dito ng buhay.” Sabi naman ni Ametyst na mukhang natatakot.

Kaya agad kaming tumakbo papunta sa exit area ng mall, kaso lang nabigla kami dahil sarado yung yung pintuan at yung mga tao nagsimula nang magkagulo.

“Girls tara sa iba pang exit area ng mall nato baka bukas yung ibang mga pintuan.” Nanginginig na sabi ni Ivory.

Kaya naman tumakbo kami sa iba pang mga exit areas kaso lang sarado lahat ng pintuan pati nga yung mga entrance areas sarado din.

“Diyos ko po wag naman sana kaming mamatay dito, ano ba kasing nangyayari ditto.” Mapangiyak na sabi ni Ivory.

“Wag kang mag-alala siguradong makakalabas din tayo dito.” Sabi ni Ametyst

“Try natin sa iba pang lugar baka may labasan.” Sabi ko naman

Tatakbo na sana kami sa iba pang mga exit a nang may nagsalita sa speaker.

“Good evening ladies and gentlemen. I am Yuri and I will be your tourist guide to the land of the dead. I hope you will enjoy your final hours here on earth. Hahaha.” Sabi ng babaeng nagsasalita sa speaker.

Pagkatapos sabihin yun ng babae lahat ng mga tao na nasa loob ng mall biglang nagpanic. Kami naman nagsimulang nang kabahan, hindi pa kami ready mamatay, marami pa kaming pangarap sa buhay.

“Well, everyone I hope you are doing fine there cause after 5 min. we are going to start the tour and if you can escape here inside the mall, then consider yourself lucky but if not then your life will end here. May you all have a wonderful experience. Good luck.” Sabi ng Yuki ata na parang nag-eeenjoy.

“Ano gagawin natin ngayon as if naman makakalabas tayo rito kontrollado nila lahat ng labasan.”
Mangiyakngiyak na sabi ni Ivory

“Bwiset! Asan na kasi yung mga pulis.” Pagalit na sabi ni Ametyst

Mga ilang minuto may lumabas sa control area ng mall na mga armadong lalaki sa tansya ko siguro mga 25 silang lahat, tinulak nila kami papunta sa taas na bahagi ng mall. Karamihan sa mga tao natatakot ang iba umiiyak at ang iba naman lumalaban pero wala din naman silang nagawa.

Pagkatungtong namin sa itaas ng mall may nakita kaming isang babae maganda siya at parang kasing edad lang naming.

“Hello everyone and how are my toys doing?” sabi niya

“Sino kaba at anong kalokohan tong ginagawa mo?” sabi nung isang lalaki

“What did you say?” tanong ng babae na parang hindi niya naiintindihan ang sabi ng lalaki.

“She’s asking your name and what kind of crazy stuff you are doing.” Sabi ng isang lalaking naka bonnet na isa sa kasamahan ata ng babae.

“Oh well I am Yuki and first of all old man I am not doing any crazy staff I am serious here I’m gonna kill you all.” Sabi ng Yuki atsaka pinutok ang kanyang baril sa lalaki dahilan upang magsigawan ang mga tao.

“Every be quiet if you don’t want to be my next target like that guy over there.” Sigaw ni Yuki

Agad namang tumahimik lahat ng tao sa loob ng mall.

“That’s good.” Sabi ni yuki

“Ano nang gagawin natin ngayon?” bulong ni Ivory

“Pssh tumahimik ka muna baka tayo isunod nang abnormal nay an.” Sabi ni Ametyst

“Basta kailangan nating makatakas ditto.” Sabi ko naman

Pagkasabi ko nun bigla nalang nilang pinutok ang baril nila dahilang upang maraming taong namatay.

“For you who survive the first stage of my game I will give you 15 min. to escape from this building.” Sabi niya pagkatapos na magpaputok ang kaniyang mga tauhan. “If I were you, you better start running before the time runs out and the timer starts now!”

“Run everyone before I will kill you but I doubt that you can hide from me. There’s no way out of here only death.” Pasigaw na sabi niya atsaka tumawa ng malakas.

“Ano nang gagawin natin tama siya wala tayong matataguan mamamatay tayo ditto.” Sabi ni Ivory na naiiyak.

“ Well you please shut up imbis na makatulong ka mas lalo kalang nagpapabigat sa amin!” pasigaw na sabi ni Ametyst

“Pwede ba hindi ito ang oras para mag-sisihan tayo ang importante makalabas tayo rito.” Sabi ko naman

Hayun takbo lang kami nang takbo nindi namin alam kung saan magtatago lahat na kasi ng mga pintuan nakasara.

“Wherever you are guys time is almost over be sure you hide very well so you won’t be killed, okay!” Masayang sabi ni Yuri. Nag-eeenjoy ba siyang makapatay nang tao bakit mukhang excited siya? Ang sama talaga niya.

Agad kaming tumakbo nang mabilis hanggang sa makarating kami sa isang fitting room.

“Siguro pwede tayong magtago dito” sabi ko

“Seriously hindi mo ba alam makikita rin nila tayo rito.” Sabi naman ni Ametyst

“Mas mabuti pang nakatago rito kaysa hindi” sabi ko naman

“Atsaka Ametyst baka matatagalan pa bago nila tayo Makita siguro by that time darating na ang mga pulis.” Sabi naman ni Ivory

“As if naman darating yun ano na kayang oras. Pero fine ditto na tayo magtago ayaw ko naming mamatay agad.” Sabi naman ni Ametyst

“Hello guys its me again you have only 1 min. left to hide yourself properly.” Sabi ni Yuri

“Ayaw kong mamatay nang ganito.” Sabi naman ni Ivory

“As if naman na meron tayong choice pero wala naman diba.” Sabi naman ni Ametyst

“Ang mabuti pa ipagdasal nalang natin na walang mangyaring masama sa atin.” Sabi ko naman

Ametyst’s POV

Habang nadun lang kami sa fitting room naghihintay ng aming kamatayan ay napagdesisyunan ko na siyasatin yung mga fitting room baka kasi mayroong secret passage palabas ng mall nato. At hindi naman ako nagkamali dahil sa isang room sa fitting room parang mayroon doong pintuan. Kaya agad ko naman tinawag sila Dona at Ivory.

“Dona, Ivory halinga kayo rito.” Sabi ko. Kaya agad naman silang lumapit sa akin.

“Ano yun Ametyst?” tanong ni Dona

“Mayroon kasi akong nakitang parang pintuan eh, hindi ako sigurado baka ito yung isa sa mga labasan sa mall.” Sabi ko

“Bakit hindi natin subukang buksan?” sabi naman ni Ivory. Kaya dahan-dahan naming binuksan yung pinto. Sa una mahirap siyang buksan baka siguro walang gumagamit.

Sa ilang minute naming pagsisikap na buksan yung pintuan ay sa wakas bumukas rin ito. Napag-alam naming ito pala ay isang tunel pero hindi nanim alam kung saan ito komo-konekta.

“So, ano tara pasukin natin.” Sabi ko

“Wag nalang kaya parang nakakatakot eh.” Sabi ni Ivory

“Tama siya hindi pa natin alam kung ano nasa loob niyan.” Sabi Dona

Habang nag-uusap kami bigla kaming nakarinig ng mga yapak na papalapit sa amin.

“Tara na wala na tayong choice kundi pumunta dito sa loob ng tunel na to.” Sabi ko

“Pe...r...ro.” Sabi ni Ivory

“Diba ayaw nyo pang mamatay well ito na ang chance natin na makatakas.” Sabi ko naman

Kaya agad silang pumasok sa loob at pagkatapos ay sinarhan naming ang pinto upang hindi nila malaman na nakatakas na kami.

Chapter 2

Dona's POV

Pinasok namin yung tunel madilim dito sa loob pero hindi naman siya masikip malaki nga siya eh parang kalsada ang laki. Mga kalahating oras na din kaming naglalakad pero hindi pa rin tanaw yung dulo nitong tunel.

“Malayo pa ba tayo?” tanong ni Ivory

“Hindi, malapit na tayo may natatanaw na kasi akong parang ilaw.” Sabi niya siya kasi ang nasa unahan naming.

Mga 10 min. ng paglalakad ay nakarating na kami sa dulo. Pero hindi namin inaasahan ang makikita namin.

Pagkarating na pagkarating namin sa dulo nakakita kami ng isang kwarto kaya napagdesisyunan namin na buksan ito. At nagulat kami sa nakita namin. Yung room kasi nayun ay puno ng mga screen motors at ang nakikita namin ay yung mga pagtotorture ni Yuki sa mga tao at halos yata ng mga tao na natrap na loob ng mall maliban sa amin ay patay na. Kaya biglang napaiyak si Ivory, hinimas-himas naman ni Ametyst ang likod ni Ivory habang pinipigilan niya ang sarili sa pag-iyak.

“Ang sama talaga ng babaeng yan, wala siyang awa!” sabi ko sa sarili ko.

Habang nandoon kami nanunuod lamang sa mga ginagawang masama ni Yuki. Isa sa mga screen monitors ay parang nag-didisplay ng message. At ito yung nakasulat: Those who find this Place in time of Danger will Find Comfort and Security here.

At pagkatapos biglang may lumabas na mukha sa screen monitor.

"How are you girls I hope that you are fine" Sabi nung lalaki "By the way my name is Ignacio Lee and I'm the owner of this mall." Pagpapatuloy niya

"If you are really the owner of this mall then why did you not make a move to save innocent people." Sabi naman ni Ametyst.

"How I wish to save those innocent people but I can't, you see this mall is equip with the latest technology that automatically locks the mall but I'm sorry to say this that girl named Yuki hacked the mall and I can't do anything about it all I can do is to pray that someone might found out about the underground which you three have find in order for someone to be save from Yuki's cruelty." Sabi ni Ignacio Lee

"Then what are we gonna do?" sabi ni Ametyst. Wow magaling pala siyang mag-english nosebleed ako dun ah.

"As a compensation I will adopt the three of you." Sabi ni Ignacio Lee...teka tama ba yung narinig ko i-aadopt kami ni Ignacio Lee. Yehey! Sige na Ametyst pumayag kana pleeeaaassee.

"Are you kidding me?" sabi ni Ametyst. Sige na pumayag ka na minsan lang to sa buhay natin

"Yes, I am sure as you can see, as of now, Yuki has been arrested and the media reported that all of the people in the mall are all dead and your name are also in there who are dead." Sabi niya

"I know you're the one who sabotize it so that we can't back to our family." Sabi ni Ivory.

"Please trust me I didn't say anything in the media." Sabi naman ni Mr. Lee

"Then what do you want us to do? I know that you won't adopt us without a reason" tanong ni Ametyst

"So I see you are smart. I want to train you to be the most skilled assassin in the whole world." Sabi ni Mr.Lee

"Then why do we need to be an assassin?" tanong naman ni Ametyst

"Simple, I want you to get rid of people like Yuki and make this nation a war free nation." Sabi naman ni Mr. Lee

"I think your insane but ok I accept your request. So when are you going to train us?" tanong naman ni Ametyst.

" Tomorrow I will send someone over there. As for the your food and clothing you can find it at the right side of this monitor," Sabi naman ni Mr. Lee "Then will see each other tomorrow."

"Wait," Sabi ko naman " you still didn't get our opinions whether we like to be an assassin or not." Sabi ko naman echos umienglish ako

“There’s no need for that I see in your eyes that you want to be adopted by me.” Sabi niya with a smile. Wow ha nakakabasa siya ng iniisip ko ang galing niya siya na magaling.

Chapter 3

At ayun doon lang kami nag-stay mayroon pang mga gamit at pagkain doon napakarami talaga para ka lang nasa isang mall. Oh well mall din naman tong lugar nato kaso nga lang nasa underground siya ng mall, pero kahit na mall din naman to. Atsaka ansaya ko pa ngayon dahil sa narinig ko iaadopt raw kami ni Mr. Lee ang saya ko talaga araw-araw na akong makakapagmall neto at wala pang bayad. Hehehe.

“Hoy, at bakit ansaya mo ngayon?” tanong bigla ni Ivory

“Eh, kasi hindi mo ba narinig yung sinabi ni Mr. Lee na iaadopt daw niya tayo, so masaya ako dahil magiging anak na niya ako.” Sabi ko naman.

“Nakalimutan mo na ba kong anong nangyari sa atin kanina muntikan na tayong mamatay atsaka paano ang mga magulang natin nag-aalala na yun sa atin.” Sabi ni Ivory na galitna galit

“So anong gusto mong gawin ko umiyak buong magdamag at sisihin ang sarili ko kung bakit namatay ang lahat ng mga tao. Ni hindi nga natin kasalanan kung bakit sila namatay eh kasalanan yun ng Yuki na yun kung may problema ka doon mo sabihin sa kanya at isisi kung bakit namatay ang lahat ng mga tao sa mall.” Sabi ko naman

“Napakasama mo talaga Donna sarili mo lang ang iniisip mo.” Sabi naman ni Ivory

“Aba at sum....” Sabi ko

“Pwede ba manahimik kayong dalawa kaya nga ako pumayag sa gusto ni Iganacio Lee na yan ay para magbayad si Yuki sa kanyang mga ginawa,” sabat ni Ivory kaya naman hindi ko natapos ang gusto kong sabihin, “kaya naman isipin nyo na ang gusto ninyong isipin sa isa’t isa ngunit ang mahalaga ay mapagbayad si yuki sa kanyang mga kasalanan atsaka pwede bang magbati na kayong dalawa ang iingay ninyo kasi hindi ako makatulog.”

“Tsh... oo na sige nga...pero teka nga lang ang aga naman ata para matulog ka 10 palang ng gabi.” Sabi ko

“Mag sorry ka nalang nga at huwag mo akong pakialaman.” Sabi ni Ametyst.

“Oo na po.” Sabi ko at agad akong lumapit kay Ivory “Sorry Ivory sa kanina ha gusto ko lang kasing makalimutan yung mga dinanas natin kanina .”

“Sorry din kasi hinusgahan kita agad.” Sabi naman ni Ivory

“So bati na tayo?” tanong ko sa kanya

“Oo naman noh bff tayo diba.” Sabi naman ni Ivory

“Kung bati na kayong dalawa matulog na tayo maaga pa tayong gigising bukas.” Sabat naman ni Ametyst

“Ang epal mo.” Sabay na sabi namin atsaka kami tumawang tatlo.

Grabeh hindi talaga naming inaasahan na mabubuhay pa kaming tatlo ano kaya ang mangyayari sa amin bukas.

Chapter 4

Sa Southern Hill Academy

Students Chattering

“Have you seen the news?”

“Yes and you know what F.W mall was hijacked.”

“And have you heard three of the students of our school was also there.”

“Yeah if I’m right they are Donna, Ametyst, and Ivory.”

“yes, their there and whats more horrible is that there are no survivors.”

“Really it’s really a pity to think that they would die.”

“Yeah right and they are also the pride of the school it’s such a great loss not only to their parents but to this school as well.”

Mikayle's POV

Hindi ko talaga matanggap na wala na sila Donna, Ametyst at Ivory sila lang kasi ang mga nagging matalik kong kaibigan.

"Alam mo napakaswerte mo at hindi ka pumasok kahapon siguro kung sumama ka sa kanila nadamay ka na doon." Sabi ng isa sa mga kaklase ko.

"Oo nga napakaswerte mo nga talaga." Sabi pa ng isa kong classmate

"Okay ka lang ba Mikayle?" tanong ni Drake

"Sa totoo lang hindi eh." Sabi ko naman. Si Drake pala ay kasama ko sa student council siya yung secretary.

"Alam mo minsan kailangan na nating mag-move on at kalimutan ang mga nangyari atsaka gumawa ulit ng mga masasayang memories kasama ang mga bagong kaibigan." Sabi niya

"Sana nga ganun lang kadalang gawin ang mga sindi mo," sabi ko naman "teka nga lang anong gingawa mo ditto?"

"Ay oo nga noh muntik ko nang makalimutan hinahap ka pala ni vice president may kalian daw siya sayo." Sabi naman niya.

"Ganun ba sige sabay na tayo pumunta sa student council room." Sabi ko naman.

Sa underground ng mall

Ivory's POV

Maaga akong gumising ngayon hindi kasi ako masyadong nakatulog dahil sa mga nangyari kahapon nakakainis yung mga nangyari biruin niyo na trap kami sa mall at muntik nang mamatay tapos napunta dito sa underground ng mall at ang nakakagalit eh napakita ko kina Ametyst at Dona ang panget na side ko ang pagigng iyakin. Alam niyo kasi kilala ako sa school na isang palaban na babae na hindi umiiyak at matatakutin atsaka yun din ang alam ng dalawang yun, pero putting that aside magluto muna kaya ako ng pagkain nagugutom na kasi ako eh.

Habang nagluluto ako ng breakfast namin ay bigla kong naisip kung ano kaya ang gagawin naming ngayon dahil kasi sabi ng Mr. Lee na yun ay meron kaming gagawin ngayon.

“Good morning Ivory.” Sabi ni Dona

“Good Morning din sayo.” :> sabi ko with a big smile

“Himala marunong ka palang magluto.” Sabi ni Ametyst

“Oo naman noh anong akala mo hindi ako marunong?” sabi ko naman

“Hindi naman ngayon lang kasi kita nakitang nagluto.” Sagot naman niya

“Pumunta na kayo sa table luto na tong niluluto.” Sabi ko naman

Pumunta sila agad sa table at ako naman nilapag na ang mga pagkain sa table at kumain na kami

“Infairness ha masarap ka palang magluto.” Sabi ni Ametyst

“Syempre naman noh, nag-aral ata yang magluto.” Sabi naman ni Donna

“Teka pano nalamang nag-aaral akong mag-luto?” tanong k okay Donna

“Secret .” sabi niya

“Hoy sigena sabihin mo na.” pinipilit ko siya na sabihin niya

“hindi” simpleng sabi niya

“Meron kasi yang mga classified information sa lahat ng mga kilalang tao sa school at sa mga kilala ring mga tao sa buong mundo. Kung itatanong mo kung paano niya nakukuha lahat ng mga informasyon para kasi syang isang stalker kaya nakakakuha siya ng mga infomatiom.” Sabat ni Ametyst

“seryoso, stalker ka?” tanong k okay Donna

“Hehehe hindi naman kunti lang sa mga tao lang namang gusto kong malaman ang background. Parang backgroundcheck lang, teka bat mo sinabi Ametyst diba secret lang natin to.” Sabi naman niya

“wala nang secret dito noh kailangan din naman niyang malaman.” Sabi ni Ametyst

“Tsk, sige na say wat you like.” Sabi naman ni Donna

“Weh wag na lang kaya para ka kasing galit.” Sabi naman ni Ametyst

“Hindi naman inis lang ng konti.” Sabi ni Donna

“Sige na tama na muna yan kumain muna tayo.” Sabi ko naman, kaya ayun kumain lang kami pagkatapos hinugasan ni Ametyst yung mga plata at kutsara si Donna naman nilinis yung table habang ako naman tumulong kay Ametyst.

Chapter 5

10 a.m. sa underground

Donna’s POV

Pagkatapos naming kumain nandun lang kaming tatlo sa upuan umupo walang ginagawa kailan kaya darating yung taong sabi ni Mr. Lee na magiging trainer naming atsaka ano kaya yung gagawin naming, baka siguro tuturuan niya kami kung paano lumakad at tumayo ng maayos pagkatapos magiging model kami ng mall niya at magiging free yung shopping naming sa mall. Yehey. ang saya!

“Hoy babae wag ka nang magdaydream ng kung anu-ano dyan parang out of this world nayan ah.” Sabi ni Ametyst. Ito talaga si Ametyst panira ng mga panaginip.

“Kahit Kailan panira ka talaga ng perfect moment eh.”sabi ko ng biglang bumukas yung pinto at pumasok ang isang lalaki na nakasuot ng isang butler suit gwapo siya pero wait anong ginagawa niya dito at pano niya nalaman ang lugar nato baka mamaya patayin niya kami ha.Tapos bigla siyang nag salita.

“Good morning so how’s everyone doing.” Sabi niya

“Teka nga sino ka ba?” tanong ko sa kanya

“I’m sorry but I cannot understand what you say.” Sabi niya. Englishero din pala tong taong to tulad ni Mr. Lee pero gwapo siya ha crush ko na siya. Hehehe

“I said who are you at what are you doing here.” Sabi ko naman

“Oh I’m sorry I forgot to introduce myself I’m Aaron Keith and Iam the butler of Mr. Lee. I’m here under his to train you as an assassin.” Seryosong sabi niya. Ang cute niya ha.

“Wait we didn’t agree to that we don’t want to be an assassin.” Sabi ko. Sayang naman akala ko magiging model kami hindi pala assassin pala scary naman yun.

“ But you already agreed to it.” Sabi niya

"Since when?" tanong ko

"Tanga, nakalimutan mo na ba yung sinabi ko kahapon na pumayag na tayo?" sabat naman ni Ametyst

"Huh.... Ay oo nga noh sorry ha nakalimutan ko." Sabi ko naman

"Ako din nakalimutan ko akala ko din iba yung ipapagawa niya sa atin." Sabat naman ni Ivory

"Tsk, magsama nga kayong dalawa makakalimutin talaga kayo, ako nalang kayang kumausap sa lalakeng to para naman magkaroon ng sense yung pag-uusap." Sabi naman ni Ametyst

"Sige ikaw na magaling sa englih." Sabi naming ni Ivory

"Che umalis na nga kayo." Sabi naman niya bad mood ata siya ngayon nako lagot talaga ka ngayon Aaron iihawin ka ni Ametyst. Hahaha

"Okay back to the topic, what do you want us to do?" sabi ni Ametyst wala talaga siya sa mood ngayon teka baka meron siya ngayon. Hehehe. Di joke lang

"Ah...yes Mr. Lee said he wanted...." Sabi ni Aaron para yatang natatakot kay Ametyst pero hindi na siya pinatapos ni Ametyst sa pagsasalita.

"Enough of that talk, straight to the point what kind of assassins do you want us to be?" singit na tanong ni Ametyst

"Yes, ah....I will train you personally and after that I will see in what kind of field you best excel and then I will train you according to that area." Sabi naman ni Aaron

"Okay, so when do we start?" tanong ni Ametyst. Pambira wala akong naintindihan dun ha. Siguro pagkatapos nilang mag-usap tatanungin ko si Ametyst kong anong pinag-usapan nila hindi kasi umaandar yung utak ko ngayon.

"We will start today, since you want to be straight to the point. It will according to your physical ability." Sabi ni Aaron

"Wait if you say Physical ability does it mean we have to run, but we don't have enough space here?" tanong ni Ivory. Aba at first time ko syang narinig mag English ha infairness magaling siya.

"Yeah there's part of it but you don't have to worry about space there is plenty of room here." Sabi nya. Ayy oo nga noh marami ngang mga rooms pero yung mga nabuksan lang naming ay yung kitchen at para sa tulugan namin. Hindi naming yun naisip ah.

"Okay" sabi ni Ivory

"Is there any more questions if not let's head to the training area." Sabi Aaron

Kaya dumiretso na kami sa training area pag-karating nmin doon namangha talaga kami napakalaki ng training area atsaka kumpleto ng mga gamit.

Fastforward

After 2 months

Sa loob ng dalawang buwan ayun puro lang kami training para na akong mamamatay dahil sa hirap ng mga pinagagawa sa amin ni Aaron natanong ko tuloy sa isip ko kung papaano pa nakakayanan nina Ivory at Ametyst ang lahat ng mga to, pero siguro dahil sa matanda na sila sa akin. Pero kahit na diba ang mga bata dapat dinadaig ang mga matatanda pero bakit iba sa sitwasyon ko bakit ako ata ang napag-iiwanan. Waah. This is so unfair.

“Mr. Lee wants to talk to the three of you.” Si Aaron yan simulang magtraining kami dito nadin siya nagstay. Alam niyo nawala yun crush ko sakanya pareho kasi sila ni Ametyst ng ugali napakasungit eh.

“Okay” sabay na sabi naming tatlo kaya kaming pumunta sa meeting room.

“Hello my granddaughters how are you doing?” sabi niya na tuwang-tuwa ano kayang nainom ni Mr. Lee bigla lang siyang bumait.

“Are you out of your mind?” tanong ni Ametyst

“Of course not.” Sabi ni Mr. Lee na nakangiti parin

“Then why are you smiling and why are you calling us your granddaughters?” tanong ni Ivory

“Have you forgotten what I have said before that I would adopt you luckily the government has approved me of adopting you so this day you are now officially and legally my granddaughters.” sabi niya. Pati pala si Ametyst makakalimutin din akala ko kaming dalawa lang yun ni Ivory sa wakas maiinis ko na siya. Hahaha

“Then we need to change our names.” Sabi ko

“Yes I already think of the names for you Donna your new name will be Kimberly Amber Lee, you Ametyst you will be Samantha Christine Lee and for you Ivory you will be Hyo Jin Lee. So do you like your new names?” tanong niya

“Yes I like it” sabi ko

“Its fine with me” sabi ni Ivory

"I guess me too." Sabi naman ni Ametyst

"Then you should start your training you still have a long way to go." Sabi ni Mr. Lee

"Yes, grandpa." We all said together happily

How I wish this day would stop na sana sa future kong ano man ang gagawin namin ay hindi namin pagsisihan sa huli.

Well guys this will be the end of Daughters of Light Book One I hope na nagustuhan ninyo to abangan ninyo ang book two nito.

Bye Guys see in the next Book!!!